

PÍSEŇ 0282

Sto bylo ovcí stáda

Willem Vogel

1. Sto by - lo ov - cí stá - da, když rá - no šly se pást. Teď jed - na ně - kde

strá - dá: čím ne - cha - la se zmást, že ne - ví ces - tu zpát - ky? Snad blou - dí pu - sti -

- nou. Den je teď ná - hle krát - ký, ach, jak ji na - lez - nou?

2. Má pastýř těžkou práci, když hledá zbloudilou.
Sám málem stopu ztrácí, když chodí pustinou.
Už je však ovci blízko, už slyší její hlas!
Tam leží, kdesi nízko. Jde - vytáhne ji zas.
3. Tak Kristus hledá hříšné a všechny přijímá.
Má víc než slovo přísné: svůj stůl nám prostírá.
On nový život dává, jím všechno začíná.
Buď z toho Bohu sláva! I mne má za syna!

W.Barnard, přel. B. Vik